12/10/2020

12 Οκτωβρίου 1944: Η απελευθέρωση της Αθήνας

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

12 Οκτωβρίου 1944. Ήταν ένα ηλιόλουστο πρωινό Πέμπτης, όταν οι καμπάνες των εκκλησιών άρχισαν να χτυπούν χαρμόσυνα, καλώντας τους Αθηναίους να ξεχυθούν στους δρόμους και να πανηγυρίσουν το τέλος της γερμανικής κατοχής.

Ως τις 3 Νοεμβρίου ο τελευταίος Γερμανός (και Βούλγαρος) στρατιώτης είχε αποχωρήσει από την ηπειρωτική Ελλάδα.

Η αντίστροφη μέτρηση για την αποχώρηση των Γερμανών και των συμμάχων τους Βουλγάρων από την Ελλάδα είχε σημάνει λίγους μήνες νωρίτερα, στις 6 Ιουνίου, όταν οι Σύμμαχοι αποβιβάστηκαν στη Νορμανδία και άρχισαν να περισφίγγουν τον κλοιό γύρω από τη Γερμανία μαζί τους προελαύνοντες Σοβιετικούς από την ανατολική πλευρά. Ήταν φανερό ότι οι ημέρες της ναζιστικής Γερμανίας ήταν μετρημένες.

Στο χρονικό διάστημα μέχρι την Απελευθέρωση είχαν ενταθεί οι πολιτικές διαβουλεύσεις για τη μετακατοχική κατάσταση στην Ελλάδα. Από την πλευρά τους, οι Γερμανοί έψαχναν παρασκηνιακά τρόπους ασφαλούς αποχώρησής τους από τη χώρα μας. Από τις 26 Απριλίου 1944 της ελληνικής εξόριστης κυβέρνησης ηγείτο ο Γεώργιος Παπανδρέου, οι Άγγλοι όμως ήταν αυτοί που κινούσαν τα νήματα. Με τις συμφωνίες Λιβάνου (17-20 Μαΐου 1944) και Καζέρτας (26 Σεπτεμβρίου 1944) οι ανταρτικές ομάδες του ΕΛΑΣ και του ΕΔΕΣ είχαν τεθεί υπό τις διαταγές της κυβέρνησης Παπανδρέου, που είχε εμπλουτισθεί και με στελέχη του ΕΑΜ.

Οι Γερμανοί άρχισαν να αποχωρούν σταδιακά από την Αθήνα από το βράδυ της 11ης Οκτωβρίου με κατεύθυνση προς Βορρά.

Στις 8 το πρωί της 12ης Οκτωβρίου οι ελάχιστοι Γερμανοί που είχαν απομείνει στην Αθήνα συγκεντρώθηκαν στο μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη. Εκεί, σε μια πρόχειρη όσο και βιαστική τελετή, ο επικεφαλής των κατοχικών δυνάμεων, στρατηγός Χέλμουτ Φέλμι, συνοδευόμενος από τον κατοχικό δήμαρχο Αθηναίων Άγγελο Γεωργάτο, κατέθεσε στεφάνι.

Το μόνο που απέμενε ήταν η υποστολή της ναζιστικής σημαίας από τον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης. Ένας Γερμανός στρατιώτης κατέβασε τη σβάστικα χωρίς καμία

επισημότητα στις 9:15 το πρωί, την πήρε υπό μάλης και αποχώρησε με σκυμμένο το κεφάλι, σηματοδοτώντας το τέλος της γερμανικής κατοχής που διήρκεσε 1.625 μέρες και την αρχή ενός τρελού πανηγυριού στους δρόμους της Αθήνας.

Χιλιάδες κόσμου με τη γαλανόλευκη στα χέρια αλληλοασπάζονταν, αναφωνώντας «Χριστός Ανέστη», παιδιά σκαρφάλωναν στις οροφές των τραμ, ενώ απ’ άκρη σ’ άκρη αντηχούσε ο Εθνικός Ύμνος. Μετά από τριάμισι χρόνια δουλείας και σκλαβιάς, οι Αθηναίοι ανάπνεαν για πρώτη φορά τον μεθυστικό αέρα της λευτεριάς.

Πηγή: sansimera.gr